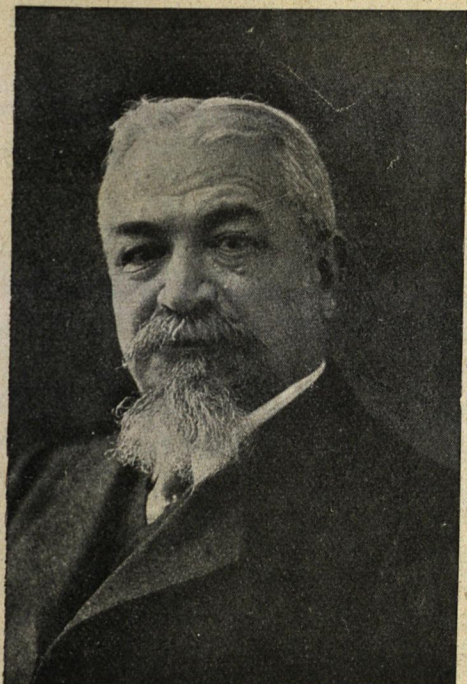

С. Бобчевъ

СВОБОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

за политически и стопански науки (Балкански Близкоизточенъ Институтъ)

СТЕФАНЪ С. БОБЧЕВЪ

Роденъ въ гр. Елена, 20 януарий 1852 г. отъ родители: Сава х. Стефановъ Бобчевъ и Койка Бобчева — родена Момчилова. Първоначално си образование е получилъ въ Елена, срѣдно въ Цариградъ, висше — Московския университетъ, юридически факултетъ. Дълги години е билъ адвокатъ, отъ 19—20 години университетски професоръ. Въ Пловдивъ е билъ: председател на Окр. сждъ, членъ на Върх. сждилище, председател на Върх. адм. сждъ, министъръ на Правосъдието въ Източна Румелия (1881—1885), въ София; министъръ на Народното Просвѣщение (1911—1913), бъл. пълномощенъ министъръ въ Петроградъ (1912—1913), народенъ представителъ въ Източна Румелия (1883—1885), народенъ представителъ въ България (1894—1922) въ всички обикновени Народни събрания и въ великитъ Народни събрания, въ 1887 и 1911 г. Той е кандидатъ правъ отъ Московскаго университета. Български ордени има: за гражданска заслуга III ст. (по случай 25 години отъ обществено-книжовна дейность—1896); за гражданска заслуга II ст. — като министъръ (1912); Александъръ, I ст. (по случай 50 години

отъ общ.-научна дейность); златенъ медалъ за наука — като професоръ. Чужди ордени: руски — св. Анна, I ст. (1913 г. като пълномощенъ министъръ въ Петербургъ), сребренъ медалъ за наука — въ Петербургъ — геогр. общество (1888); сръбски — Таково, III ст., като редакторъ на в. „Марица“ (1884); св. Сава I ст. (1912). Той е билъ редакторъ на „Читалище“ — Цариградъ — 1874; редакторъ на в. „Денъ“ (Цариградъ — 1875); сътрудникъ на „Право и Напредъ“ (Цариградъ — 1971—1876), сътрудникъ на руски вестници и списания (1876—1889); редакторъ на в. „Стара планина“ (Букурещъ 1876—77); редакторъ на в. „Марица“ (Пловдивъ 1880—1891); редакторъ на „Новини“ (Пловдивъ 1886); редакторъ на „Българска сбирка“ и „Юридически Прегледъ“ (София 1893 и до сега); проф. въ Държавния университетъ по история на славянското и българско право и по каноническо (чекровно) право (1901—1925); основателъ и директоръ на Свободния университетъ за политически и стопански науки (Балкански близкоизточенъ институтъ) и преподавателъ при сжщия по най-нова политическа история на свѣта (1921—1929). Той е членъ на Българската академия на наукитъ отъ 1884 г. и председателъ на философско-обществения клонъ при сжщата; председателъ на Славянското д-во въ България (1901—1929); председателъ на Дружеството на Бълг. публилисти (1904—1923) и почетенъ председателъ на сжщото, почетенъ членъ на Славянска беседа, членъ дописникъ на Югославянската академия на наукитъ и изкуствата; членъ-дописникъ на Чехската академия на наукитъ и пр. Дописникъ членъ на Towarzystwo Naukowe въ Лвовъ (Полша) и Corresponding member of the Schvol of Slavonic Studies in London.

Устройство

Отъ началото на учебната 1920—21 година въ София се уреди и откри висше учебно заведение — Свободенъ Университетъ за политически и стопански науки, нареченъ Балкански Близкоизточенъ Институтъ. Уставътъ му е утвърденъ съ заповедъ № 2136 отъ 5. VII. 1920 г. отъ Министерството на Народното Просвѣ-